

DEEL I
DE APPELFLAP

'EEN DAG
ZONDER APPELFLAP,
IS EEN DAG
NIET GELEefd'

1 ER WAS EENS

Er was eens een gezellig dorpje in het groen: ZOETENDAAL. Die naam was niet toevallig gekozen. De driehonderd inwoners noemden zichzelf echte zoetebekken. Elke Zoetendaler was vaste klant in de bakkerij van de familie Fla...

Ho, stop! Wacht even.

Er was eens?

Er was eens?

Nee, dit is geen sprookjesboek. Helemaal niet, zelfs! Weet je waarom?

Sprookjes eindigen altijd met *En ze leefden nog lang en gelukkig*.

Maar daar zijn we hier nog helemaal niet zo zeker van ...

We zullen dus gewoon opnieuw beginnen, goed?

Poging twee!

2 ER VIEL EENS

Er viel eens een appelflap uit een machine. Die machine stond in een bakkerij. En die bakkerij stond dan weer in een gezellig dorpje in het groen: ZOETENDAAL. Die naam was niet toevallig gekozen. De driehonderd inwoners noemden zichzelf echte zoetebekken. Elke Zoetendaler was vaste klant in de bakkerij van de familie Flaps.

Zelfs Immanus Pips, de deftige burgemeester van Zoetendaal, kon geen dag zonder zijn geliefde appelflap. Elke ochtend wandelde hij bakkerij **DE FLAPHAP** binnen. Op een doodgewone maandag ging dat ongeveer zo:

Tring Tring*

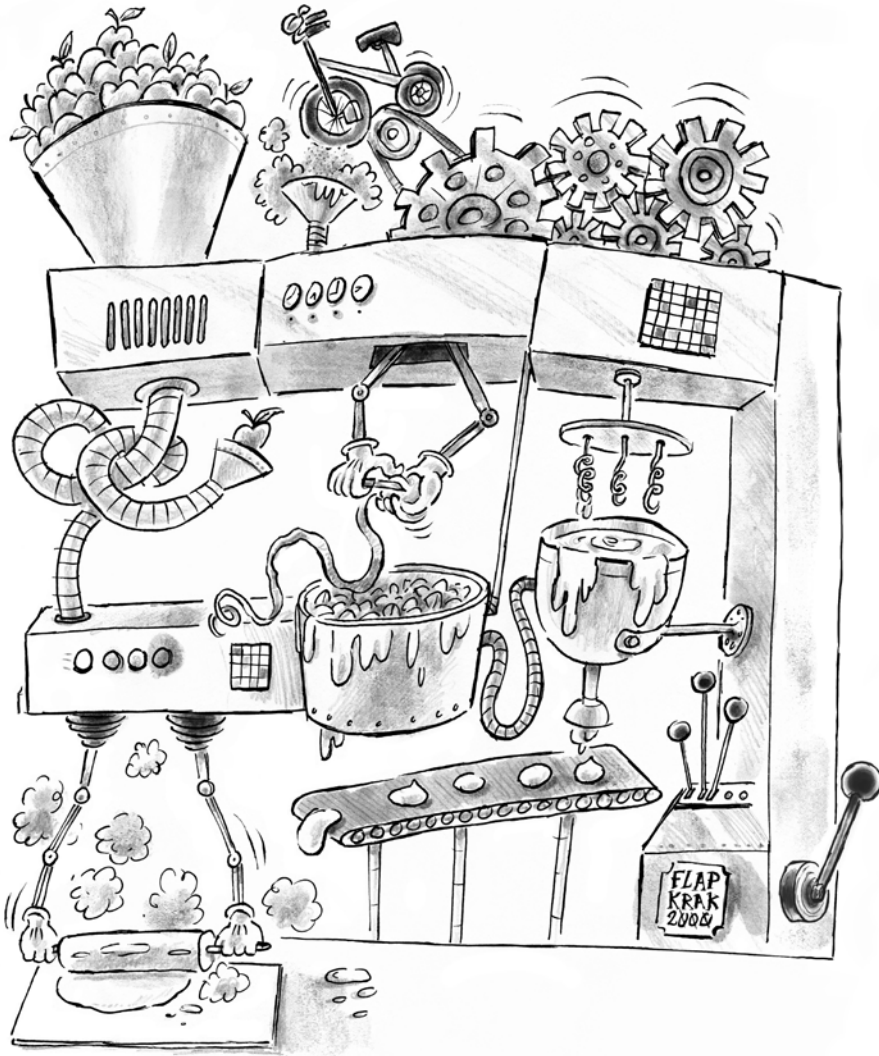
‘Goeiemorgen, morgen, goeiendag!’ zei Immanus Pips opgewekt.

‘Dag meneer de burgemeester! Alles kits?’ vroeg Frits Flaps, de appelflappenbakker.

‘Alles keurig, Frits. Doe mij zoals gewoonlijk maar een appelflap.’ De burgemeester keek opgetogen naar de gigantische

* Dit is de winkelbel van **DE FLAPHAP**. Je zult hem nog vaak horen!

machine achter de toonbank, de **FLAPKRAK 2000**. Die bakte de hele dag door verse appelflappen.

Frits Flaps pakte de appelflap die net uit de **FLAPKRAK 2000** was gevallen. Hij legde hem voorzichtig bij de andere appelflappen op de toonbank. ‘Voor jou maak ik een verse, meneer de burgemeester!’ Frits trok aan een ijzeren hendel en de bakmachine schoot krakend in beweging.

Twee metalen staven sprongen uit de gammele onderkant. Ze hadden elk een witte handschoen aan. Als bezeten begonnen ze appels te schillen en in mootjes te hakken.

PLOP!

Een bolletje deeg viel op een houten werkblad. Tegelijk floepte er een deegrol uit de **FLAPKRAK 2000**. De witte handschoenen namen de houten steeltjes vast en rolden het deeg tot een flinterdunne pannenkoek. Zo dun en fijn dat hij meteen zou smelten op je tong.

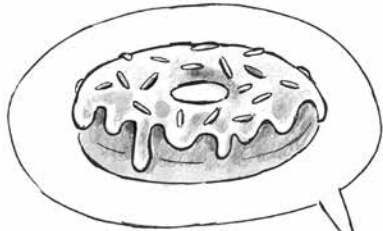
Burgemeester Pips staarde verlekkerd naar het deeg. Hij wist dat dit nog maar het begin was van zijn warme, krokante appelflap. Elke dag smikkelde hij er minstens één naar binnen.*

* Maar liever twee.

3 DONUT MET WORTELTAARTSPRINKELS

Tring Tring

‘Goeiemeurgen iedereen!’ Jef Pampus kwam met veel lawaai de bakkerij binnen. Hij was de kwibus van het dorp en had een licht spraakgebrek. ‘Freuts, voor mij een deunut!’ riep hij.

Frits Flaps richtte zijn ogen naar het plafond. Was die Pampus daar nu wéér met zijn donut? Al sinds 1867 maakte de familie Flaps appelflappen klaar. Nog nooit hadden ze ook maar één donut gebakken. En toch vroeg Jef Pampus er elke keer weer naar. ‘Nee, Jef, we verkopen geen donuts!’ riep Frits geërgerd. Hij wees naar het grote bord achter hem.

MENU

Appelflap
Ieniemienie-Appelflap
Extragrote Superdeluxe Appelflap Royale
Flap Zero
Eva's Appelflap
Falafelflap
Dobbele Bruine Flap
Westflappe Tripel

Jef Pampus wierp een snelle blik op het menubord. ‘Echt niet? Zelfs geen deunut met worteltaartsprinkels?’

‘Nee, Jef!’

‘Heel speutig. Doe dan meur een **WESTFLEUPPE TRIPEL.**’

Frits Flaps fronste zijn wenkbrauwen. ‘Zo vroeg op de dag geef ik je geen **WESTFLAPPE TRIPEL**, Pampus. Daar zit bier in en dat weet jij maar al te goed. Een **DOBBELE BRUINE FLAP** kan ik wel voor je maken.’

Jef Pampus stak zijn duim omhoog. Als hij maar een donut, eh ... appelflap kon eten!

4 PLASJE SPUUG EN DRAADJES KWIJL

De **FLAPKRAK 2000** draaide op volle toeren. De witte handschoenen schilden de appels en rolden het deeg. Boven op de machine stond een houten driewieler, die langzaam begon te rijden. De draaiende wielen strooiden een mysterieus bruin poeder over het deeg.

De burgemeester en Jef Pampus keken met open mond toe. Tussen hun lippen glinsterden dunne draadjes kwijl. Jef Pampus stond zelfs al in zijn eigen plasje spuug. Het was een hele belevenis om de **FLAPKRAK 2000** in actie te zien.

MINSTENS EVEN LEUK ALS ...

die keer dat burgemeester Pips één appelflap had besteld en er per ongeluk twee kreeg.

EN ZELFS NOG LEUKER DAN ...

die keer dat Jef Pampus al voor 10 uur 's ochtends een Westflappe Tripel mocht bestellen.